

Sygn. akt IV CSK 345/18

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku H. O. i M. T.
przy uczestnictwie B. Ł. i in.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 lutego 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w O.
z dnia 15 września 2017 r., sygn. akt I Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawcy H. O. i M. T. wnieśli od postanowienia Sądu Okręgowego w O. z dnia 15 września 2017 r. skargę kasacyjną, którą oparli na obu podstawach przewidzianych w art. 398³ § 1 k.p.c., uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania jej oczywistą zasadnością, wynikającą faktu, że „zaskarżone postanowienie w oczywisty sposób narusza przepisy prawa materialnego jak również przepisy postępowania cywilnego”.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli wystąpi przynajmniej jedna z określonych w tym przepisie przyczyn, co powinno zostać wykazane i należycie uzasadnione przez podmiot, który składa wniosek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Skarżący nieskutecznie powołali się na oczywistą zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Uzasadnienie wniosku opartego na tej przyczynie przyjęcia skargi do rozpoznania wymaga przedstawienia argumentacji prawnej zmierzającej do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia powołanych w skardze przepisów prawa, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia oraz podstaw kasacyjnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49, z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07 i z dnia 11 sierpnia 2011 r., IV CSK 163/11, niepubl.); przekonanie o wystąpieniu tej przyczyny przyjęcia skargi do rozpoznania powinno koncentrować się na wykazaniu tak rozumianej „oczywistości” zasadności skargi. Uzasadnienie wniosku nie może sprowadzać się do powtórzenia, choćby w zmodyfikowanej formie, uzasadnienia podstaw kasacyjnych, ani być sformułowane w sposób, który wymagałby oceny ich zasadności.

Uzasadnienie wniosku skarżących nie odpowiada tym warunkom, gdyż stanowi jedynie powtórzenie uzasadnienia jednej z podstaw kasacyjnych. W rezultacie uzasadnienie wniosku oraz materialnoprawnej podstawy skargi są w istocie tożsame. Ze względu na wadliwy sposób uzasadnienia wniosku nie zawiera ono argumentacji wykazującej oczywisty charakter naruszenia prawa, co mogłoby ewentualnie świadczyć o oczywistej zasadności skargi.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej wnioskodawców do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego skarżących z urzędu w postępowaniu kasacyjnym nie orzeczono z powodu braku wymaganego wniosku.